

عنوان مقاله:

سلفی گری در اندیشه ابوالثناء آلوسی و رشید رضا با تاکید بر آرای ایشان در مبحث توحید

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای فلسفی کلامی، دوره 20، شماره 75 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حمید ایماندار - دانش آموخته دکترای علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد

محمد علی رضایی کرمانی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بن مایه مکتب سلفیه بر تبیین خاص آن از جوانب مختلف مبحث توحید استوار است. در نوشتار حاضر با بررسی رویکرد تفسیری آلوسی و رشید رضا در مسئله توحید، میزان پایبندی ایشان به مبانی تفکر سلفی بررسی و ارزیابی شده است. با بررسی جامع آراء کلامی و تفسیری آلوسی در مبحث توحید، در می یابیم که تبیین او از مفاهیم مطرح در این حوزه به نحو قابل توجهی با تلقی سلفیه متفاوت و گاه متباین است. از این رو، قول مشهور مبنی بر سلفی الاعتقاد بودن آلوسی نمی تواند قرین صحت باشد. او در کنار تبحر علمی کم نظیر با ارج نهادن به میراث سلف و عدم تاکید بر مکاتب خاص کلامی و فقهی، خود را به عنوان شخصیتی صاحب نظر و آزاد اندیش معرفی کرده است. در مقابل، باید تصریح کرد که اندیشه رشید رضا - دست کم در حوزه توحید - موافقتی نسبی با مولفه های اساسی جریان سلفیه داشته است. * دانش آموخته دکترای علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد (نویسنده مسئول) | hamidimandar@yahoo.com ** دانشیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد | rezai@um.ac.ir

کلمات کلیدی:

آلوسی، رشید رضا، سلفیه، توحید، کلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/861993>

